

En helt vanlig kväll i november

Det var kvartalsmöte. Som vanligt diskuterades de allvarliga frågorna om hur vi ska stoppa medlemsflykt, göra gillet "beboeligt" för flera.

Vi borde ge flera tillfälle att delta i de kurser som anordnas av våra läns- och riksförbund. Men menade någon, då måste vi nog klarlägga en sak för medlemmarna: Att anmäla sig till en kurs och få den betald av gillet får inte innebära att gillet ställer krav på personen.

Att delta i kurser betyder väldigt mycket mer än att man skaffar sig kunskaper för en viss uppgift: Man träffar nya kamrater, kan diskutera problem och glädjeämnen, jämföra och utvärdera sin egen situation. Men när man kommer tillbaka till sin egen förening med det lärt och upplevt, ska man inte tas i örat och föras in i någon slags "befattning".

Deltagarna i kvartalsmötet var ense om att medlemmarnas väg till olika kurser skall göras så farbar som möjligt. Det skulle också

klarläggas för kursaspiranter att intet krävs av dem efter genomgången kurs.

Vill man ta aktiv del i föreningsarbetet genom medverkan i styrelse eller kommittéer, så ska man känna för detta av egen, fri vilja :

Studieledaren Lars-Erik Hultman tar emot anmälningar :

R.E.

Rädda livet

Den 12 - 13 april 1986 samlar man sig i vårt land till en insamling av pengar till cancerforskning.

Gilletts styrelse har beslutat delta med uppvisning på torget i Tumba och genom att vara insamlare.

Låt oss satsa allvarligt på att

RÄDDA LIVET.

Botvidsbygden till Forsknings- biblioteken

Alla tryckerier är pliktiga att leverera vad som tryckts till vissa bibliotek. Förutom Kungliga Biblioteket i Stockholm skall sex universitetsbibliotek erhålla skrifterna. Det exemplar som sänds till Kungliga biblioteket har karaktären av "nationalexemplar".

Exemplaret till Lunds universitetsbibliotek utgör "reservexemplar" för detta. Övriga är "regionsexemplar" avsedda för forskningen vid universitetet och högskolor inom resp. områden.

Pliktleveransen utförs av den som tryckt skriften.

Botkyrka kommun sänder in föreningarnas verksamhetsberättelser och bl a även Botvidsbygden. Leveranserna av Botvidsbygden har troligen påbörjats sent och nu börjar biblioteken efterfråga felande exemplar och de måste levereras av oss.

Tryckeriernas lagstadgade leveranser till vissa bibliotek introducerades i Sverige redan år 1661. Den senaste lagen är från 1978.

R.E.

ärlden är liten och vännerna många

tycker Stig Lundquist

En god vän till mig i Katri-
neholm, som vet en del om vad jag
har för mig på fritiden, och som
då också kände till folkdansla-
gets resa till Spanien, har sänt
mig en tidningsartikel ur Katrine-
holms-Kuriren.

Med rubriken "Resebrev från
Afrika" börjar den så här.

"Den 20 augusti i år lämnade
Bosse Gottberg, Sven Reinholdsson
och Marie Magnusson, Julita och
Vingåker för "det stora äventyret"
i Afrika. Trion har nu varit ute
i en dryg månad, och häromdagen
så kom det en hälsning till oss
på KK från Bosse. Brevet är date-
rat Marocko den 13 september och
så här skriver han."

På en dryg Kvartssida i tid-
ningen följer en text om deras
äventyr genom Europa mot Sahara.
I den texten kan man läsa följande.
"..... för att sedan fortsät-
ta ner till Gibraltar, som sedan
februari i år öppet igen. Gibralt-
ar har ju som bekant varit stängt
under 16 år. När vi kom ner till
gränsen träffade vi en svensk,
som var bosatt där och drev en
biluthyrningsfirma. Han berättade
att där han bodde, fanns det en
grupp med svenska folkdansare,
som var nere för att ha dansupp-
visning.

Gruppen hade inte tillgång
till buss under vistelsen i
Spanien så han undrade om vi ville
stanna en vecka och skjutsa runt
dem. Vi hade ändå tänkt stanna
några dagar, så det passade ju
bra. Vi fick parkera på området
där gruppen bodde, vi fick till-
gång till färskt vatten, bad i
poolen m.m. Dessutom hade de vak-
ter som gick runt på nätterna,
bättre kunde vi knappast få det.
Området heter Playa Paraiso och

består mest av radhus varav många
är bebodda av svenskar, speciellt
då under vinterhalvåret, Eva Rydberg
bodde där liksom både Rod Stewart
och Sean Connery (James Bond).

Vi fick vara med om mycket
roligt under den veckan. Bl.a. en
vinskördefest uppe i en bergsby
- en fest som pågick i tre dagar.
Den kulminerade under söndagen med
en stor karneval och Madonnan bars
ur kyrkan och genom gatorna.

Ett annat fint minne var att
se 30 svenska folkdansare (många
i Vingåkersdräkter) dansa vid
poolen med Medelhavet i bakgrunden.
De dansade även på vinskördefesten.
Oxdansen mottogs med mycket stort
jubel av spanjorerna.

PS

Ett sätt att få många vänner är
att jobba med många uppdrag tycker
en före detta dansledare, spelmans-
lagsledare, ungdomsledare, studie-
ledare, styrelsemedlem, skribent
och Trädgårdstorpssarbetare.

Ansvarig utgivare:

Rune Engström

08-911092

Redaktion:

Georg Malmkvist

08-7781711

Adress: Malmgårdsbacken, 2

14600 TULLINGE.

4

Tumba den 28de 1911

Tag ett $\frac{1}{2}$ kvarter
Manisterolja det köpes av en
Hästslaktare köp sedan för
10 öre Kamfer och lägg det i
en jumfru Brännvin när det
har smältit upp hålles det
i Manisteroljan att smörja
med. Tvätta sig i huvudet
en gång i veckan med grön-
såpa och varmt vatten.

Wenligen
Anna Enström
Högbrink Tumba

Tumba den 28/11 1911.

Tag ett $\frac{1}{2}$ kvarter
Manisterolja det köpes av en
Hästslaktare köp sedan för
10 öre Kamfer och lägg det i
en jumfru Brännvin när det
har smältit upphålles det
i Manisteroljan att smörja
med. Tvätta sig i huvudet
en gång i veckan med grön-
såpa och varmt vatten.

Wenligen
Anna Enström
Högbrink Tumba

Ovanstående recept gåva
till Botvidsbygden av
Eva Sandin.

Mor Anna i Brink

var välkänd i hela Sörmland under
namnet Tumbadoktorn.

Hon kunde även spå i bly etc.

Stulna föremål kunde hon återställa.

Sin stora ryktbarhet nådde hon dock
ej som kvacksalverska.

Hon kunde säkrare än andra kloka
gubbar och gummor med andra medel
än vanlig läkekonst bota folk och
fä, och detta tycktes hon göra så
bra, att hon hade allmogens för-
troende i oinskränkt grad.

Mor Anna fortsatte med sin mottag-
ning intill sin död 1915. Då hon
åttioårig gick ur tiden, var det
säkert många som saknade henne.

G.M.

Botkyrka-souvenirer.

Utställningen med Botkyrka-souvenirer har nu fått en permanent plats i fönstret i Centrumbiblioteket i Tumba, Gröndalsvägen 6.

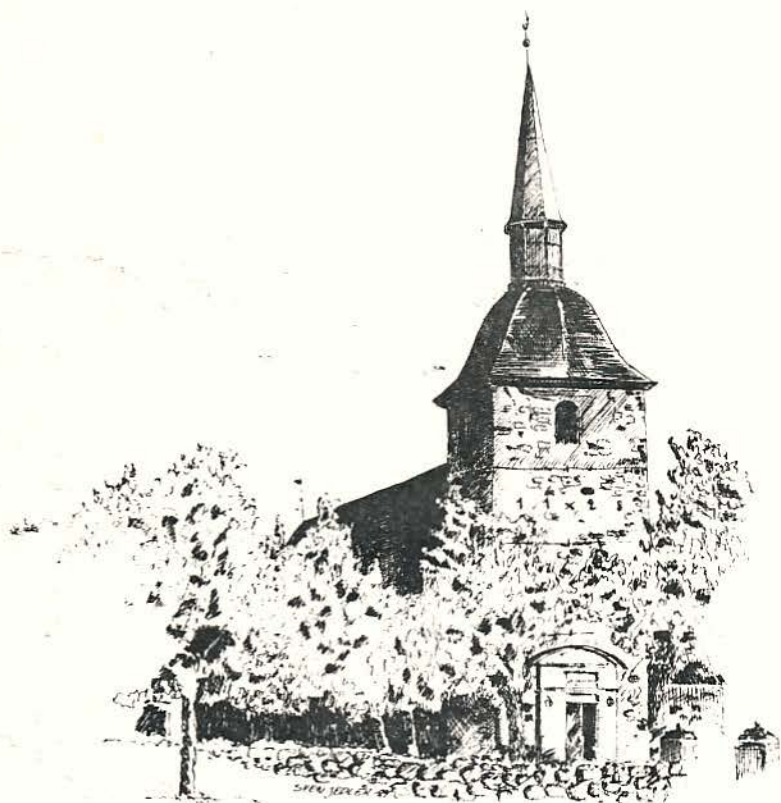
En ny lista med aktuella priser tillhandahålles gratis i biblioteket.

Två föremål har anknytning till Hembygdsgillet och dess medlemmar:

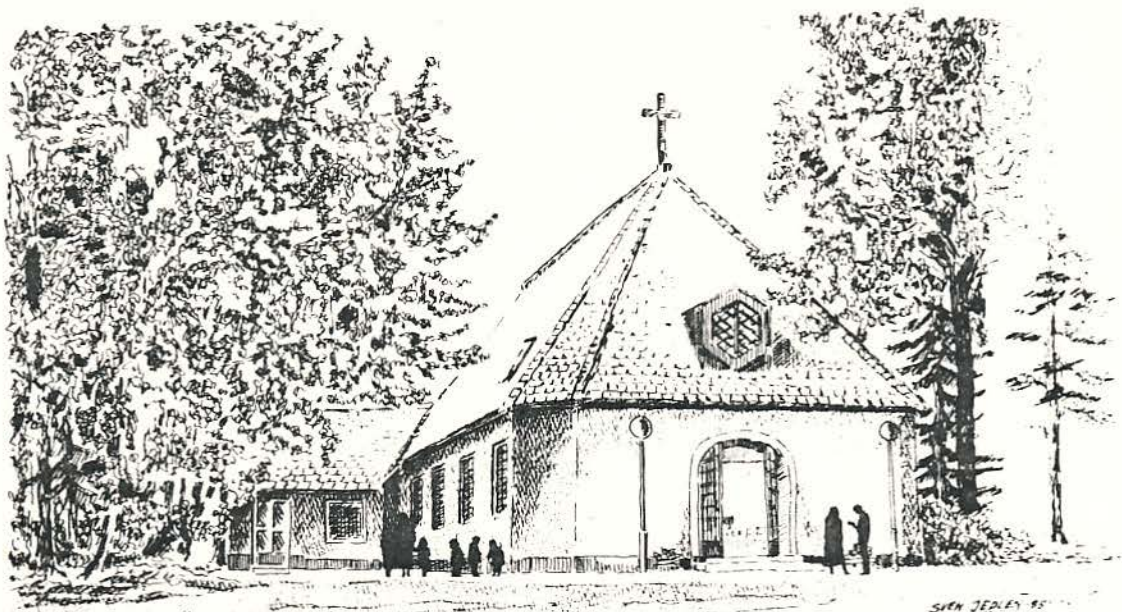
Georg Malmkvists botkyrkakarta och Sven-Gunnar Broströms tryck med hållristningarna i Slagsta.

En nyhet i souvenirsamlingen är Sven Jedlens inramade teckningar av kyrkorna i kommunen, de finns även som vykort.

Ingrid Padel

Botkyrka kyrka

Tullinge kyrka

Utställning av Botkyrka-souvenirer

arrangör: Ingrid Padel tel. 0753.74101

Botvidssmycke i tenn med kedja, 75 kr. Tumba guldsmedsaffär,
Tumba centrum, tel. 303 40

Korsnäs-gubben halssmycke i silver med kedja 325 kr, i brons med
läderband 170 kr. Silversmed Carl Tony Forsberg,
Södertälje, tel. 0755/61222

Botkyrka kyrka halssmycke, berlock 35 kr. Gummessons Guld,
Hallunda Torg, tel. 803 40

Sankt Botvid träskulptur 20 cm hög, 200 kr. Carl Wikström,
Tumba tel. 306 80

Tändsticksask med Botkyrkas vapen, 6 kr. Ingrid Padel,
tel. 741 01

Botkyrka kyrka vägg-tallrik porslin, 98 kr. Klockexperten,
Hallunda Torg, tel. 803 30

Botkyrka kyrka vägg-tallrik tenn, 75 kr. Gummessons Guld,
Hallunda Torg, tel. 803 40

Sankt Botvid vepa i korsstyg. Mönster och material hos
Garn o Hemtextil, Hallunda Torg, tel. 815 74

Hallunda-krukan med förebild från bronsåldersfynd, 55 kr
Korsnäs-krukan Rosmari Linden, Södertälje. Hallundakrukan säljes
genom Ingrid Padel, tel. 74101, Korsnäs-krukan genom
Grödinge hembygdsförening, Dorrit Herold, tel. 256 32

Grödingevepan handtryck 40 kr. Tändsticksask med motiv från Grödinge-
bonaden 10 kr. Grödinge hemb.för. Dorrit Herold 256 32

Botkyrka-kartan över gamla Botkyrka, tecknad 1969 av Georg Malmkvist.
stora kartan (60x90 cm) 25 kr, lilla kartan (20x30 cm)
5 kr. Säljes genom Botkyrka hembygds-gille, Georg
Malmkvist, tel. 778 17 11

Hällristningar i Slagsta svart tryck på grå eller brun botten (40x50 cm)
75 kr. - Sven-Gunnar Broström, tel. 371 08

Kyrkorna inramade teckningar i svartvitt (18x24 cm.) av kyrkorna i
Grödinge, Tullinge, Tumba, Bröängskyrkan, Norsborg,
Botkyrka, Salem. - 95 kr. - Sven Jedlén, tel. 251 50.
Finns även i Tumba Guld, tel. 303 40

=====

Kopior av tavlor och teckningar. Säljes genom Ingrid Padel, 741 01
Alby gård, Albysjön, Flottsbro, Vällinge kvarn, Vällinge berg
Färgakvareller av Amalia von Helvig 1816. 20x25 cm, 35 kr/st

Alby, Norsborg, Sturehov, Vällinge teckningar (svartvita) ur
Thersners bildverk 1830-talet. 20x30 cm, 10 kr/st

=====

Dessutom finns minnestallrikar med Botkyrkamotiv, som olika
idrottsföreningar ger ut.

Reservation för ev. prishöjningar

HÄNT SEN SIST

RAPPORTÖR:

● Allhelgona-afton - och dags igen för årets Tierpsträff.

Ett 20-tal medlemmar, de flesta i granna hembygdsdräkter, mötte upp vid Tumba kommunalhus för gemensam busstur till Söderfors. Ulla Andersson, iklädd sin Delsbo-dräkt, manövrerade den stora bussen.

Efter kaffe med dopp i Uppsala fick alla manspersoner gå ut och skjuta igång bussen, som för dagen var på sitt något nyckfulla humör. I belöning bjöds på videounderhållning tills vi nådde målet för resan, Söderfors Folkets Hus.

Där välkomnades vi av hela familjen Avelin, som parkerat sin husvagn utanför entrén.

Det var mysigt att komma in i festsalen med de vackert dukade borden och lyssna till Strömsbergs Folkdansgilles Spelmanslag, som från scenen visade sin spelglädje. Kvällens programledare, Ingemar Sund, i äkta tomteskägg, hälsade alla gäster, från Botkyrka i söder till Ljusdal i norr, välkomna.

Gruppen från Botkyrka Hembygdsgille var

till antalet störst bland de ca 150 gästerna. Under det att vi serverades en god middag, slottsstek med sallad, kunde vi också njuta av fin underhållning från scenen med bl a sång av Fredrik Déjong - lägg det namnet på minnet! - en mycket scenvan och tonsäker folkdansare från Tierp. (Han utbildar sig f.n. på Operaskola i Stockholm). Som avslutning fick vi uppleva en liten uppvisning med spel, dans och sång, där följande strof återkom:

"Välkommen sköna sommarkväll
med dans på daggvåt äng.
Hör nyckelharpan tonar nu
med surr i varje sträng.
Med låtar ifrån Tierp,
Öregrund och Hallstavik
vi ämnar oss till Gräskö
och till sommarnattsmusik."

Sedan var det dags för gammeldans på harla brädror.

Hambo, snoa, hamburgska, vals och polketter varvades med allmän uppställning för bl a Långdans från Närke och Smålandspolska. I Daldansen fick flickorna prova på att dansa kavaljer - allt under Ingemar Sunds glada kommandon. Stor munterhet! En och annan tappade orienteringen bland alla turer - men vad gjorde det!

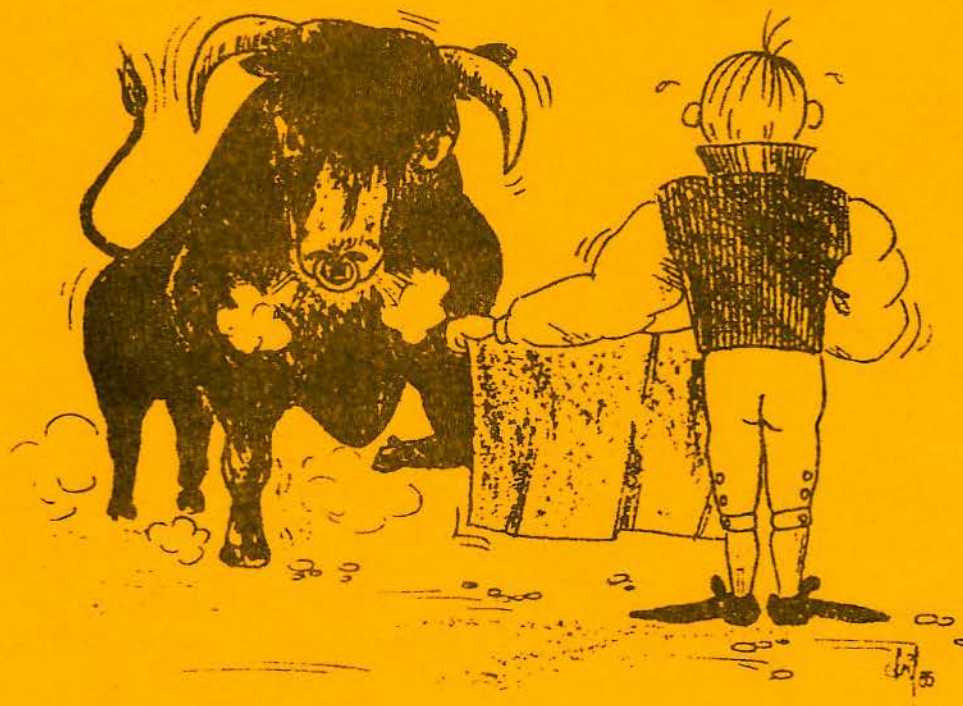
Kvällens sista uppställning var en stor ring, där alla tog varandras händer och önskade "God natt".

Hemfärden gick på isiga och snöbelagda vägar, men tack vare Ullas säkra handlag med bussen kunde vi ändå slappna av.

Vid fyratiden på morgonen var vi åter i Tumba. En händelserik utfärd var tillända. Vi gläder oss åt att veta att det blir en ny Tierpsträff allhelgona-afton 1986.

Elsie och Berra

**DAGBOKS-
ANTECKNINGAR
FRÅN RESA TILL
SPANIEN
30/8 - 13/9 1985**

Sammanställda av Dagny och Stig Lundquist

Dagboksanteckningar från resa till Spanien 30/8-13/9 1985.

Sammanställda av Dagny och Stig Lundquist.

Sammanställningen är gjord efter handskrivna manuskript. På grund av "lässvårigheter" har vi tillåtit oss en lättare redigering. Vi hoppas att detta inte har försämrat dagboksskrivarnas texter. Det är vår förhoppning att alla skall ha utbyte av att läsa dagboken.

Fredag 30/8 av Janne Karlsson.

Efter 2 timmars sömn ringde klockskrället och jag hoppade till ganska yrvaken och nog så trött. Klockan var bara 5 på morgonen och det var svårt att tänka sig att man skulle till Spanien. Men upp måste man. Ringde Gunnar och Ingrid Avelin kl 5.15. Ingrid verkade uppåt värre, nog hade dom vaknat. Hon lät som en lärka.

Så var det till att känka väskorna till Södertörns villastad. Armarna blev en decimeter längre, men det är bra med räckvidd, skulle hjälpa Avelins. Så mötte jag då familjen Avelin och vi tvistade lite om var vi skulle byta nästa tåg. Måttet motion segrade, så vi bytte vid Älvsjö fast Gunnar hade helst velat gå lite mindre och bytt vid Södra station. Just nu sitter vi på tåget till Märsta, Gunnar lär sig spanska och Ingrid, som alltid måste hålla på med något, lindar snören tillsammans med Maria.

Efter ytterligare kånkande med väskorna och buss från Märsta kom vi slutligen till Arlanda, där resten av gänget från folkdanslaget Botkyrka hade slutit upp. Alla var resglada och propert uppklädda. Vilken lycka tänkte jag att få följa med ett sånt trevligt gäng.

Efter 10 minuters försening 8.55 kom vi iväg. Solen lyste och värmdes riktigt gott när planet steg mot Malaga. Synd att inte hela gruppen fick sitta tillsammans så det kunde blivit allsång. I stället blev det dags för en tupplur, man måste ju vara i form när man kommer på plats.

Klockan 12 dök maten upp. Verkligen gott. En köttblandning med potatismos. Det var trångt om utrymmet så det gällde att inte fäkta för mycket med armarna för då spillde man på grannen eller tappade på golvet. Men gott mådde man efteråt, och nu väntar vi på landningen. Men vi hinna ju skåda på det underbara landskapet under oss.

Klockan 13.30 landade vi på Malaga, satte oss på en buss till Playa Paraiso. Under resan fick vi veta en del om Spanien, t.ex. att det är Europas näst mesta bergland efter Schweiz. Temperatur vintertid, dagtid +15-20 grader, nattetid +2 grader som kallast. Turismen är stor i Spanien. 1974 var det 34 miljoner. 1975 var det bojkott, vilket drabbade alla som satsat pengar. 1984 var det 47 miljoner turister.

Vi är i May Bajja 15.00, en stor turistattraktion för kungligheter och filmstjärnor. Strax efter May Bajja har oljechejkerna med sina pengar byggt sig miljonhus. Björn Borg tjänade stora pengar på att visa sig 3 veckor om året. Alice Babs bor ett par mil utanför May Bajja.

Vi är i Playa Paraiso nu 15.30. Det blev skönt att komma i Medelhavet och svalka sig.

På kvällen smakade det gott med middag tillsammans på restaurang Di Ego.

Klockan 23.00 kom vi i säng. Det hade varit en bra början på de

14 dagarna. Nu får någon annan folkdansare dansa vidare med uppgifter om följande dagar, slutar Janne Karlsson, som är mycket glad att ha fått kommit med detta härliga gäng.

Lördag 31/8 av Eskil Andersson.

Efter att i 5 timmar lidit alla obeskrivliga kval, drabbats av skrivkramp mm, skall jag försöka beskriva den andra dagen av vår vistelse i Playa Paraiso.

Dagen började med sovmorgon. Klockan 9.00 stod solen rund och varm högt uppe på himlen. Termometern visade 25 grader.

Efter en god frukost hos vår snälla värdinna Lilly gick vi till poolen och tog ett dopp. Det var minst 25 grader i vattnet. Därefter var det dags för en simtur i Medelhavets blåa och salta vatten.

Klockan 12.00 samlades vi vid poolen för övning och genomgång inför kvällens uppvisning, som skulle ske kl 21.00 i Diegos bar. Det bestämdes att vi skulle dansa Nordiska avdelningen. Efter dans och genomgång blev det ett nytt dopp i poolen. Sen vidtog den obligatoriska siestan.

Efter en härlig middag klädde vi om till folkdräkter (varmt) och promenerade ner till Diegos bar, som ligger alldeles nere vid Medelhavet.

När vi dansat färdigt programmet fick vi lyssna på en flamencoshow. Det var 3 grabbar som spelade gitarrer och sjöng. Några spanska flickor dansade.

Sen var det våran tur att göra ett improviserat program där vi även fick med spanjorer och i området boende svenskar i en svängom. Jag tror att alla tyckte att det var en lyckad kväll.

Söndag 1/9 av Ingrid och Gunnar Avelin.

Trots att föregående kväll blev sen, vaknade vi i tid på morgonen för att hinna med dagens simtur i poolen innan vattnet skulle renas. Det bästa på dagen innan solen hunnit stiga och bergen ligger inhöljda i molnslöjor och allt är lugnt och stilla. Denna morgon dök Eskil upp - trevligt med sällskap vid morgonbadet. Efteråt smakar det gott med kaffepaus och dagens viktigaste mål - frukosten.

Använde en del av morgonen med att fixa anslagstavla - det går utmärkt med en strykbräda!!! Detta medför väl också att vi får en del besök men det är ju trevligt. De flesta tycktes använda förmiddagen till inhandling i affären. Så gjorde också vi - något som var nödvändigt eftersom Avelinska familjen stod för husets middag.

Elsie och Berra kom hem efter en "alpbestigning". Nöjda med en fri utsikt, men varma.

Eftermiddagen tillbringade vi vid havsstranden och Ingrids nyinköpta "strandduk" visade sig effektiv att ligga på. Flera i gruppen låg redan vid stranden eller kom ner, däribland Lennart och Lilly. Lennart vågade sig t.o.m. på ett dopp trots att det varken var julafton eller midsommarafton.

Under en av mina simturer stötte jag på något underligt i vattnet, vilket visade sig vara en bläckfisk. Den lät sig villigt tas i "hand" för en hälsning. De andra tyckte jag kunde tagit den med mig men själv tyckte jag att det verkade besvärligt att simma med ett sådant vattenvidunder i handen. Nästa gång skall jag ta den med ty Dagny vet hur man gör den mör!!

Gunnar och jag utforskade sedan den lilla "ruinen" långt i fjärran - men det är jobbigt att gå i strandkanten - ger bra motion.

Vid 18.30-tiden samlades alla på "vår" gräsmatta för information om morgondagen och utdelande av meloner och vindruvor som Lennart inhandlat uppe bland bergen.

De flesta (= alla utom vi enligt Gunnar) begav sig sedan ner till ett matställe utefter stranden. Elsie och Bertil och jag skrev visor som senare skulle användas till Arne.

Klockan 24.00 samlades alla hos Lilly och Lennart, varefter vi med musik tågade iväg över gräsmattan för att skåla och sjunga för Arne.

Så här sjöng vi till melodin "O, min Carl Gustaf":

Månen, månen skiner på ARMA, som i natt har blivit 45.
Hyllningarna till dej e' VARMA, och vi sjunger därför me' kläm.
Oh, du Arne, ljuvaste Arne. Du som e' kung på layout.
Du har tagen, födelsedagen, firar du här - de e' smart.

Solen, solen skiner på ARMA, här vid sköna Costa del Sol.
Med sin dans han flickor kan charma, liksom när han hoppar i pool.
Oh, du Arne, ljuvaste Arne. Du som är kung på layout.
Du har tagen, födelsedagen, firar du här - de e' smart.

Måndag 2/9 av Ann-Britt Palm och Christina Furuliden.

Klockan ringde kl 7.30 på morgonen. Svårt att vakna. Fyra personer trängdes till duschen. Men eftersom endast en i taget kunde duscha, gick vi andra ner och åt frukost.

Alla träffades på parkeringen, mer eller mindre vakna. Bussen som skulle gå kl 9.00 dök inte upp i tid. Stor förvirring. Lennart kastade sig i bilen. Just som han skulle åka iväg och leta, kom den. Alla klev på, och vi startade utflykten till Ronda.

Färden gick mot Marbella, men vid San Pedro gjordes uppehåll för bankaffärer. Sedan fortsatte färden in mot landet. Vägen slingrade sig uppför bergen, utefter branta stup. Utsikten var vidunderlig. Man såg små byar nere i dalgångarna som små fläckar av snö. Uppåt och uppåt tills vi var uppe på nästan 1.200 meters höjd.

Under tiden diskuterades maten. Vår trevliga busschaufför föreslog att han skulle beställa maten, medan vi gick runt och tittade i Ronda. Han tyckte vi skulle äta paella, Spaniens nationalrätt, eftersom vi var i Spanien. Men då blev det ett diskuterande fram och tillbaka. Några ville inte ha skaldjur, medan andra ville ha det. Några ville ha kött och några ville inte. Till slut blev det en mixad paella.

När vi kom fram till Ronda visade Staffan, Ricardos son, oss runt där. Det första vi såg var från bron, ner i den djupa ravinen, som skiljer staden i två delar. Sen fortsatte vi i snabbt tempo till arabiska högkvarteret från 1300-talet. Sedan tittade vi i katedralen, där det fanns en vacker altartavla och ett kors i massivt guld. I ingången fanns ett rep, och om man drog i det fick man syndernas förlåtelse.

Efter det var alla trötta och törstiga eftersom det var så varmt. Men vi fortsatte gata upp och gata ner i samma tempo. På ett torg där det fanns en brunn, med källvatten, kom en man fram och undrade om vi ville se en romersk kyrka. Vi nappade på det och följde efter. Kyrkan var mycket vacker och hade en hel del traditioner. Vi tackade för oss och fortsatte ut på dom heta gatorna.

Karin och Lennart skulle gå och växla pengar så vi fick en välbehövlig vila på en pub. Sedan släpptes vi loss på stan i en timme. Alla sprang runt i affärerna och shoppade.

Efter det åkte vi till en trevlig restaurang och åt middag. Vi fick en mycket god paella, och till den fick vi vin, öl eller sangria. De som sedan ville ha kaffe med tillbehör fick gå in i baren och dricka det.

När vi ätit färdigt åkte vi till hotell San Miquel där vi tittade på trädgården och den vackra utsikten. Sedan åkte vi för att titta på svavelbaden. Några gick och tog en öl, och dom andra gick den branta vägen ner, för att se att det var stängt. Stig fick ont i knäna och Hanne ont i benen. Men dom tog sig upp igen.

Bussen startade nerfärden. På väg ner hämtade vi färskt vatten i en källa. Och sedan stannade vi i San Pedro för inhandling.

När vi kom hem var vi lite sugna och tog några smörgåsar. Eftersom vi inte hade sett så mycket av området, tog vi en promenad. Då träffade vi på Stig och Dagny där vi gick in och fick lite sherry. Vi pratade en stund och gick husesyn. Sedan gick vi hem och lade oss att sova.

Tisdag 3/9 av Elsie Hedlund och Bertil (Berra) Ericson.

Melodi: Det var en lördagsafton.

Tisdagen den 3:dje - vår tur att föra bok.
Men vi kan gärna medge att det kan gå på tok.
För värmen den är kolossal och lättjan är enorm,
så tanken bara mal och mal, i hjärnan finns ej storm.

Så småningom vi vaknar och samlas vid vårt bord.
Vi endast Ingrid saknar, men Berra är insmord.
För Ingrid hon ska simma jämt och Berra han är bränd.
Vad hörs från grannen - är det skämt? Nej, Bacchus är anländ.

"Vi gillar inte klockor men dricker gärna ur".
Åh - vilka fylledockor som börjar da'n i dur!
Vi äskar tystnad och vi ber: - Nu är det våran tur.
I kaffe skålar vi för er och våra armbandsur.

Se'n alla sig parkera vid Medelhavets strand
att njuta sol medmera och steka sig i sand.
När dagen flytt och det blir kväll så är det dags för mat.
Att äta gott det gör en säll, när man har va't i spa't.

"Kom hjälp oss ner och dricka!" - det plötsligt hörs ett rop.
Det är så man får hicka. Bjuds whiskey uti stop?
Ja, om man ber om whiskeyglass från barens sortiment.
De glömmar glassen - det är kass. Det är vad som har hänt.

Med vadmal på oss alla en show vi skulle ge.
Men att publiken kalla - de slarvade med de'.
Vi åt och drack och väntade tills några gäster kom
och vände kvällen till succé - det blev en skön svängom.

Och innan det blev läggdags - en stund för romantik.
På månen ska man skåda med hjälp utav optik.
Vi svärmade på Yngves tak och månen den var grann.
Den kikar'n var en märklig sak - vi kramade varann.

Onsdag 4/9 av Britt Inger och Lars-Erik Hultman.

Denna dags två viktigaste händelser var dels utflykten till Estepona och marknaden där, dels den gemensamma sillmiddagen.

Medan det ännu var mörkt och disigt här i Playa Paraiso måste vi "purras" vid 7.30-tiden. Efter intagen förtäring (mer eller mindre stor) bar det iväg vid 9.15-tiden med den buss som vi av lyckliga

omständigheter fick möjlighet att disponera. Av en slump gjorde tre svenskar med "husbuss" ett uppehåll här och man erbjöd oss att få utnyttja bussen för utflykterna till bl.a. Estepona och Gibraltar.

Diset fanns även kvar när vi kom till Estepona. Efter besök i saluhallen för att inhandla diverse livsmedel till sillmiddagen m.m. drog vi iväg mot marknadsgatan. Det var mycket intressant att flanera utmed de olika stånden. Allt möjligt fanns att köpa ifråga om kläder, skor, kasettband, ja t.o.m. levande kycklingar.

Klockan 13.00 bar det så iväg hem till Playa Paraiso. En del passade på att bada i havet (kallt idag) eller poolen. Många tog säkert en försenad siesta, medan den stackars festkommittén förberedde kvällens övningar.

Vid 19.00-tiden började vi så sillmiddagen som ägde rum på verandorna i grannskapet till Lilly och Lennarts hus. Stämningen på festen blev från början till slut den rätta. Elsie och Berra passade på att föredra sina dagboksanteckningar sångledes. Innan vi skildes för kvällen gjorde vi gillare en verklig kraftprestation genom att sjunga igenom sänghäftet jämte en hel del andra sånger som musiken villigt och glatt hjälpte oss med. Synd att kvällen gick så fort.

Efter en kortare kvällspromenad gick dagens något "darriga" präntare till sängs vid 23.30-tiden med hopp om bättre form inför morgondagens utflykt till Gibraltar. Som tur var mårde vi bättre då, men det är en helt annan historia.

Torsdag 5/9 av Ingalill Teden och Mats Jacobson.

Alla var nog litet sömniga efter gårdagens trevliga sillfest, när vi for till Gibraltar i vår inhyrda buss. Vädret var mulet, vilket visade sig vara bra för vår vandring där.

Innanför gränsen for vi på sightseeing i taxi med chaufförerna som guider. Vi fick trevligt resällskap med Dagny och Stig.

Gibraltar, som är en brittisk koloni, öppnades åter 1985 för besök från spanska sidan, efter att ha varit stängt sedan 1969. Det är en hög kalkstensklippa med helt engelsktalande befolkning men med många gästarbetare, ca 20%, mest från Marocko och Spanien. Klara dagar kan man se både Afrika och Spanien från Europe Point.

På 700-talet besattes Gibraltar av morerna, och bl.a. en borg på sluttningen påminner om den tiden. Det första vi såg var en hög uppsamlingsanläggning för regnvatten, som tillsammans med fem avsaltningsverk försörjer Gibraltar med vatten. En tunnel genom klippan används av både engelsmännen och av NATO för bevakning av inloppet till Medelhavet. 1959 infördes högertrafik, som blev en billig affär, eftersom Gibraltar är så litet.

Vi passerade genom en kilometerlång tunnel, byggd 1938, och så började vår färd uppför Queen's Road. Längs vägen fanns fortfarande stora järnringar med jämna mellanrum. De hade används vid transporter av kanoner uppför de branta klippvägarna.

S:t Michael's grotta är en väldig naturlig grottbildning med jättelika stalaktiter och stalagmiter. Akustiken i den är så bra att den används som konsertlokal. Den var bebodd under stenåldern, 6.000 - 300 år f. Kr. Det finns spår av att man gjort upp eld och tillverkat keramik. I trakten av Gibraltar hade man också gjort fynd av neanderthalare, bl.a. en 40.000 år gammal skalle. Tyvärr var det ganska gräll belysning i grottan.

Så fick vi se berberaporna, de sista av sin ras. De åt av våra nektariner och lät sig villigt fotograferas. Aporna är uppdelade i två grupper, varav den ena finns inom militärområdet så att de inte skall

dö ut om en grupp blir sjuk. Det finns f.n. ca 52 djur, och engelsmännen är rädda att en gammal spådom skall gå i uppfyllelse, att de inte får behålla Gibraltar, om aporna försvinner. En utsiktspunkt högt uppe gav en bra överblick över gränsområdet. Mycket av engelsmännens del av Gibraltar är byggt på vatten, bl.a. flygplats och fotbollsplan.

Efter sightseeingen hamnade vi på en äkta engelsk pub. Det kändes som att vara i England. Vi två fortsatte mot linbanan, men en av oss vågade inte åka upp, så det blev ingen färd. Vi åt istället lunch på ett engelskt värdshus, Old Country Cottage. Maten, som var utsökt tillagad och serverad, aväts på ett äkta gammalt symaskinsbord av märket Singer med trampor och drivhjul (dock utan överdel), och hela miljön verkade vara viktoriansk.

Nu började tiden bli knapp, men vi hann med ett snabbt besök på museet, pittoreskt inhytt i ett gammalt moriskt bad. Där fanns allt möjligt från egyptiska mumier till Lord Nelsons pipa och skospannen och gav en bra överblick över Gibралtars historia.

Vid huvudgatan låg också en gammal kyrkogård, där det låg soldater som dött av skador de fått under Nelsons sjöslag.

Chauffören hade sagt att det tog 20 minuter att gå till gränsen, bara rakt fram. Efter 20 minuter befann vi oss nästan i hamnen i stället. Nu började det bli varmt, så vi var verkligen glada när vi till sist såg bussen på långt håll i den dallrande hettan. Gibraltar var väl värt ett besök, som vi gärna skulle göra om.

Fredag 6/9 av Marianne och Helge Karlsson.

Idag har vi alltså avverkat hälften av vår härliga vistelse här på Playa Paraiso.

Dagen började med en tur i husbussen till Estepona för dom som hade bankärenden eller annat att uträtta. Efter den turen var det skönt med ett bad i havet.

Klockan 20.00 samling och avfärd till Manilva där det pågår en vinfest i dagarna tre. Vi skall bidra till festligheterna med en dansuppvisning per dag. När vi kom till Manilva blev vi verkligen uttittade där vi kom gående i våra folkdräkter. Ca 21.00 var det meningen att vi skulle dansa, men innan vi fick börja var klockan närmare 22. Men vi befinner oss ju i manana land. Av applåderna att döma tycktes det vi spelade och dansade att gå hem hos publiken. Efter uppvisningen behövdes vätskebalansen återställas och det fanns det alla möjligheter att göra. Roligt var det också att se spanjorerna dansa. Speciellt då flickorna, stora som små, röra sig mycket graciöst och elegant i en Flamenco.

Ca 23.30 var det dags att åka "hem" igen. Men det gick inte helt friktionsfritt att ta sig från Manilva, smala gator och bilar som stod i vägen på båda sidor. Men Bosse tog det lugnt, bad några av våra starka gossar att gå ut och lyfta undan ett par bilar. Sagt och gjort. Den ena bilen lyftes upp på trappan framför en bar, några spanjorer som satt därinne hjälpte också till, och hade mycket roligt av detta. Skulle velat se den stackars sate, som skulle ta sin bil därifrån efter festen. Sedan kom en polis och banade väg för oss, så till slut gick det bra att ta sig därifrån. Slut på ännu en trevlig dag här på Solkusten.

Lördag 7/9 av Ulla och Bengt (Magnus) Magnusson.

Efter några timmars sömn var det åter dags att släta till anletsdragen. Därefter intogs den stärkande och mycket näringsrika frukosten på altanen, men eftersom vi fått grannar på båda sidor så

blev sången inte vad den borde, men vi lovar att komma igen.

Lennart och Ingrid åkte till närmaste telefon för att söka kontakt med Vingresor angående tider för kommande utflykter. Vi andra lät dagen gå i lättjans tecken med bad och fika.

Efter diverse palaver bestämdes aftonens eminenta dansprogram samt avgångstid för bussen till Manilva.

Val framme blev det inte som planerat men det löste sig ändå. Vi fick tid att titta på staden och dess innevånare. Ett festtåg med Vinets drottning och 3 blåsorkestrar samt många urinnevånare i sina vackra kläder förgyllde kvällen. Speciellt barnen var uppklädda.

Lennart sprang fram och tillbaka och försökte få ordning på de ansvariga för festen, vilket slutade med att vi framförde ett något ändrat program på samma plats som kvällen innan. Stor succé för 2 oxar som slogs så dammet rök.

När applåderna lagt sig var det dags att äntra bussen, åka hem och varva ner och tänka på allt som hänt, intaga rygggläge och vänta på John Blund. Natti - natti.

Söndag 8/9 av Dagny och Stig Lundquist.

Vi vaknar som vanligt när det börjar ljusna. Klockan är 7.30. Idag skall det bli utflykt till Cassares, en liten by några mil upp i bergen.

Något över kl. 9.00 kommer vi iväg. Det är lite extra trångt i bussen idag eftersom vi har väskor med oss med våra dräkter i. Vi skall nämligen fortsätta direkt till Manilva för att vara kvar till kvällen, då vi skall dansa.

Sven rattar vant bussen upp för den kurviga vägen. Det är bra väg men lite knepigt med mötande trafik eftersom det är smalt. De branta stupen gör att känsliga personer undviker att se ut. Men då missar de också de vackra vyerna, som är en upplevelse här i Andalusien. Lilly och Lennart berättar som alltid för oss och visar på olika träd och växter, bl.a. korkek.

Väl uppe kan vi se hur Cassares klättrar på bergssluttningen med slottsruiinen högst upp. Vi parkerar bussen och börjar gå uppför de branta och smala gatorna. Bilar står till vår förvåning parkerade på den starkt sluttande huvudgatan. Dess bättre med stenar som bromsklossar under hjulen för att de inte skall ge sig iväg på någon okontrollerad utflykt. Det går inte att vända med bilarna så de måste backa ner till en lämpligare plats när de skall därifrån.

I sakta mak tar vi oss upp till slottsruiinen och tittar på den stor-slagna utsikten. Där uppe finns också en begravningsplats med kistor-na inskjutna i uppmurade nischer. Fronten är utformad som en gravsten med plats för blommor, ljus och porträtt av den döde. På vägen ner tittar vi in i turistbutikerna och en del hittar också något som de tycker om. Vi hittar en fin restaurang alldeles intill kyrkan, där vi tar in förfriskningar. Vi träffas vid bussen och medan vi väntar på avfärd studerar vi de stora örnfåglarna som seglar ovanför bergen. Kl. 13.00 rullar vi iväg.

På nervägen verkar stupen ännu brantare och Karin sätter sig på golvet för att slippa se ut. Vi stannar efter vägen för att några vill ha med sig en korkbit, en stor kotte från Pinjeträden eller några frukter från kaktusväxterna. Det visar sig svårt att bryta loss korkbitar men Bertil svingar sig upp i ett träd och med hjälp av en kniv bryter han loss bitar. Sedan bär det av till Manilva.

Till Manilva kommer vi cirka 14.00. Då börjar hungern göra sig på-

mind så det smakar gott med ett par hamburgare på en av de många uteserveringarna. Det är redan mycket folk på plats och riktig feststämning på vinfestens tredje dag. Högtalarna dånar mellan husvägarna och både barn och vuxna dansar Flamenco överallt på festgatan. Till stämningen bidrar att det vid "torget" serveras gratis vin och öl. Dofterna från de många stånden som grillar kött och fritterar potatis och munkar sprider sig efter gatan. Dräktklädda musikanter går runt och spelar. Folk sjunger och klappar händerna taktfast till musiken. Barn och unga flickor flanerar fram och tillbaka på gatan i sina vackra Flamencoklänningar och folkdräkter. På den tomma scenen dansar de festklädda barnen Flamenco till publikens förtjusning, uppmuntrade av lyckliga föräldrar och gammelföräldrar med tindrande ögon. Och mitt i alltihop skrider vinfestens drottning fram ständigt leende mot alla som vill fotografera.

På kvällen kommer festens höjdpunkt i form av en procession som med vaggande gång tar sig gatan fram. I spetsen går en gossorkester med hornblåsare och trumslagare. Därefter kommer ett stort följe av barn och ungdomar med korgar fyllda med vindruvor. Och så madonnan i krona och slöja i sin bärstol buren på starka axlar. Hela bärstolen är prydd i mängder av nejlikor. Efter madonnan kommer prästen tätt följd av Lennart och Lilly och några andra från Gillet. Därefter kommer by-folket.

Processionen vände och kom gatan tillbaka. Madonnan placerades på scenen vid "torget" och prästen höll tal. Det delades ut priser för de största och vackraste druvorna och hölls aktion på de stora klåsarna för att få in pengar till en ny krona till madonnan. Ingalill hade framgång på aktionen och kom sedan och bjöd oss på vindruvor. Resten av druvorna stjälpes i "brunnen" och trampades symboliskt till årets första vin.

Festen blir allt livligare och trängseln allt större. Vi drar oss tillbaka till bussen för att försöka fräscha upp oss och byta om till folkdräkt. När vi omklädda står utanför bussen och väntar kommer en ung spanjorska fram och tackar för att vi är där och dansar. Vi passar på och ger henne en riktigt svensk kram. Det är inte bara spanjorer och svenskar som uppskattar att vi är där. Folk från flera olika länder kommer fram och pratar och tycker att det är trevligt.

Det är ett gäng uttröttade dansare som vid 22-tiden drar igång sin uppvisning. Spelmännen klämmer i och ger oss det extra lyft vi behöver. Publiken är med på noterna och svetten lackar om dansarna. Det är en bra prestation, inte minst av Bertil och Helge, som får mycket applåder för sin Oxdans.

På väg till bussen stannar några av oss till vid en servering för att släcka törsten. En vänlig spanjor bjuder oss då på öl och läsk. När klockan är 23.00 ger vi oss av med bussen.

Bosse rattar oss elegant hem till Playa Paraiso. Husbussen med Bosse, Sven och Marie skall åka vidare till Afrika nästa morgon så vi tar farväl och lycka till och sjunger "En busschaufför ..." för dem. Det berättades att spelmännen och en del dansare fortsatte med spel och dans vid poolen till klockan 2.00 på morgonen. Men då hade John Blund redan kommit till vårt hus.

Måndag 9/9 av Anna-Greta och Lars Kärrström.

Väckarklockan ringer kl. 4.30, alldeles mörkt ute. Efter frukost avresa med 2 taxibilar (9 personer) till Marbella, där vår turistbuss står redo att ta oss med på utflykt till Granada. Hämtar ytterligare deltagare vid några hotell. Vår chaufför heter Don Juan och guiden Mikael Gustafsson.

Under färden håller Mikael ett föredrag om Spaniens historia genom

mind så det smakar gott med ett par hamburgare på en av de många uteserveringarna. Det är redan mycket folk på plats och riktig feststämning på vinfestens tredje dag. Högtalarna dånar mellan husvägarna och både barn och vuxna dansar Flamenco överallt på festgatan. Till stämningen bidrar att det vid "torget" serveras gratis vin och öl. Dofterna från de många stånden som grillar kött och fritterar potatis och munkar sprider sig efter gatan. Dräktklädda musikanter går runt och spelar. Folk sjunger och klappar händerna taktfast till musiken. Barn och unga flickor flanerar fram och tillbaka på gatan i sina vackra Flamencoklänningar och folkdräkter. På den tomma scenen dansar de festklädda barnen Flamenco till publikens förtjusning, uppmuntrade av lyckliga föräldrar och gammelföräldrar med tindrande ögon. Och mitt i alltihop skrider vinfestens drottning fram ständigt leende mot alla som vill fotografera.

På kvällen kommer festens höjdpunkt i form av en procession som med vaggande gång tar sig gatan fram. I spetsen går en gossorkester med hornblåsare och trumslagare. Därefter kommer ett stort följe av barn och ungdomar med korgar fyllda med vindruvor. Och så madonnan i krona och slöja i sin bärstol buren på starka axlar. Hela bärstolen är prydd i mängder av nejlikor. Efter madonnan kommer prästen tätt följd av Lennart och Lilly och några andra från Gillet. Därefter kommer by-folket.

Processionen vände och kom gatan tillbaka. Madonnan placerades på scenen vid "torget" och prästen höll tal. Det delades ut priser för de största och vackraste druvorna och hölls aktion på de stora kläsarna för att få in pengar till en ny krona till madonnan. Ingalill hade framgång på aktionen och kom sedan och bjöd oss på vindruvor. Resten av druvorna stjälpes i "brunnen" och trampades symboliskt till årets första vin.

Festen blir allt livligare och trängseln allt större. Vi drar oss tillbaka till bussen för att försöka fräscha upp oss och byta om till folkdräkt. När vi omklädda står utanför bussen och väntar kommer en ung spanjorska fram och tackar för att vi är där och dansar. Vi passar på och ger henne en riktigt svensk kram. Det är inte bara spanjorer och svenskar som uppskattar att vi är där. Folk från flera olika länder kommer fram och pratar och tycker att det är trevligt.

Det är ett gäng uttröttade dansare som vid 22-tiden drar igång sin uppvisning. Spelmännen klämmer i och ger oss det extra lyft vi behöver. Publiken är med på noterna och svetten lackar om dansarna. Det är en bra prestation, inte minst av Bertil och Helge, som får mycket applåder för sin Oxdans.

På väg till bussen stannar några av oss till vid en servering för att släcka törsten. En vänlig spanjor bjuder oss då på öl och läsk. När klockan är 23.00 ger vi oss av med bussen.

Bosse rattar oss elegant hem till Playa Paraiso. Husbussen med Bosse, Sven och Marie skall åka vidare till Afrika nästa morgon så vi tar farväl och lycka till och sjunger "En busschaufför ..." för dem. Det berättades att spelmännen och en del dansare fortsatte med spel och dans vid poolen till klockan 2.00 på morgonen. Men då hade John Blund redan kommit till vårt hus.

Måndag 9/9 av Anna-Greta och Lars Kärrström.

Väckarklockan ringer kl. 4.30, alldeles mörkt ute. Efter frukost avresa med 2 taxibilar (9 personer) till Marbella, där vår turistbuss står redo att ta oss med på utflykt till Granada. Hämtar ytterligare deltagare vid några hotell. Vår chaufför heter Don Juan och guiden Mikael Gustafsson.

Under färden håller Mikael ett föredrag om Spaniens historia genom

tiderna, men det är svårt att hålla sig vaken och smälta allt.

Så småningom ljusnar det och solen går upp. Färden går genom ett underbart jordbrukslandskap med odlingar av bl.a. potatis, majs, sparris, meloner och tobak. På sluttningarna växer rader med olivträd. Spaniens största odlingar.

Första anhalten är Loja, där vi dricker kaffe och äter smörgåsar med pålägg av den typiska andalusiska skinkan, som efter specialbehandling med salt lagras i grottor uppe i bergen i c:a 2 år och därefter säljs, varefter de hängs upp i taket på t.ex. restaurangerna fullt synliga för gästerna.

Vi anländer till Granada och möts av en svensktalande spanjor vid namn Pepe som guidar oss i Kungliga Kapellet och Katedralen, åker med oss i bussen till Alhambra, där vi avnjuter en 2-timmars vandring genom gemak och pelarsalar med fontäner och bassänger.

Måste berätta att en grupp om 11 personer, därav 4 st av de våra blev akterseglade efter vandringen i Katedralen på grund av att vi stannade vid utgången för att köpa kort m.m. Väl ute på gatan såg vi inte skynten av den övriga gruppen jämte guiden. Vi bestämde oss för att stanna där vi var medan Berra gick för att se efter om bussen stod kvar där vi lämnat den, vilket den också gjorde. Och mycket riktigt befann sig den övriga gruppen där. Pepe kom springande till vår undsättning och ordningen var återställd. Vi tar farväl av Pepe och går själva en runda genom trädgården med mängder av blommor, buskar och träd av alla slag.

Klockan 14.30 beger vi oss till restaurang Colombia för att inta lunchen, som består av bröd, potaché, en typisk andalusisk soppa med mycket grönsaker, därefter kött och pommesfrites och som dessert en skiva melon.

Värmen är tryckande när vi kommer ut från restaurangen. Vi tar åter plats i bussen och förflyttar oss till Granadas centrum, där vi får en stund på oss att besöka ett stort varuhus. Övriga affärer har stängt eftersom det nu är siestatid.

Klockan 17 börjar vår återfärd, under vilken vi får höra litet om hur Spanien fungerar i nutid. Vi fick höra om Mohammeds födelse och om hans liv och hans lära som spred sig snabbare än någon annan religion utefter Medelhavet och uppöver Iberiska halvön och att araberna stannade i 700 år. Staden Granada var det sista fästet och överlämnades frivilligt till Ferdinand och Isabella den 2 januari 1492. Detta datum är numera Spaniens nationaldag.

Återkomst till Marbella c:a kl. 20.45 och tursamt nog går lokalbussen till Estepona kl. 21. Vi löser biljetter i terminalen och tar plats i den långa men ganska skramliga bussen. Från Estepona blir vi tvungna att åka taxi till Playa Paraiso, eftersom någon mer buss dit inte går så sent på kvällen.

Ankomst klockan 22.15. Blir bjudna på melon hos Lilly och Lennart. En jobbig men innehållsrik dag.

Tisdag 10/9 av Hanne Persson och Bertil Eriksson. Dag 1 i Marocko.

Klockan 08.00 stod 15 personer från Gillet vid vägen, väntande på en buss, för att åka till Marocko i Afrika. När klockan började närma sig 08.30 började oron stiga. Ännu ingen buss. Vi började till och med planera vad vi skulle hitta på i stället denna dag. Nåväl 08.45 så kommer då bussen och allt är frid och fröjd.

Efter det vi hälsats välkomna av guiden, berättade hon att hon var väldigt betänksam, för hon hade fått för sig att vi tillhörde en kyrklig grupp, förmodligen av namnet Botkyrka. Men det tog inte

lång stund förrän vi tagit ur henne detta.

Klockan 09.35 är vi i Algeciras och efter allt ståhej med att skriva lappar för passkontrollen så sitter vi nu kl 10.00 med en kaffekopp i handen på båten, som går mot Afrika. Närmare bestämt Ceuta, den spanska kolonin, där man kan köpa tullfria varor. Under seglatsen passerade vi förbi Gibraltarklippan. Av alla var det nog bara Hanne och jag, vi stod då längst bak på båten, som fick se ett stim på 8-10 delfiner som hoppade c:a 1 meter över vattenytan.

I Ceuta fick vi en timme på oss för att handla tullfritt. Därefter startade färden mot Tetuan. Vi stannade till under färden och fick rida på Dromedarer. Rida är väl synd att säga. Man fick kliva på en Dromedar och så reste sig den upp och sedan lade den sig ner igen. Om man snabbade sig på hann man ta ett foto. Därifrån gick sedan färden mot Hotell Golden Beach strax utanför Tetuan där vi åt lunch bestående av 3 olika rätter, frukt eller grönsaker, jag vet inte så noga. Cos Cos hette det i alla fall.

Nu var klockan 15.00 marockansk tid och vi åkte till Tetuan där vi först gick igenom judekvarteren och sedan över till arabkvarteren. Att helt plötsligt mötas av denna för oss främmande världsdel, främmande religion och en annan tideräkning var fantastiskt. Här fanns massor med mörklockiga ungar som sprang omkring och tiggde pengar. Jag tog min tygpung och tryckte den närmare under armen uti fall! Vidare djupt beslöjade kvinnor, män i turban, ormtjusare, vilka plockade upp sina ormar ur sina korgar och hängde dem om halsen på de minst rädda ur vår grupp. Berberna var tydligen den egentliga urbefolkningen. Berberkvinnorna såg ut som stora trasbylten. Runt huvudet stora handdukar och på detta en stor stråhatt. Här låg ett myller av bazarer och hantverksbodas och salutorg med varorna direkt på gatan. Var man nu duktig på att pruta kunde man nog köpa vad som helst för en billig penning. Men jag vill nog påstå att de flesta av oss blev mer eller mindre lurade, såvida man inte avstod från att köpa förstås. Men det är klart, intalar man sig själv att det var billigt, självklart, då var det billigt, eller hur. En del köpte sig klänningar eller vad det nu heter för 1.300 pesetas. Andra betalade 1.000 pesetas. En del fick mattor med sig hem. Någon annan lyckades ej pruta, fick således ingen matta. Men allt var ju billigt och kvaliteten var 1:a klass såklart. Efter en lång promenad var det The-dags på en marockansk The-salong.

När vi sedan kom ut från The-salongen hade det samlats ett 50-tal försäljare som jagade oss på väg till vår buss för att få göra en affär med de rika svenskarna, sett ur arabiska ögon och arabisk standard. Det kändes som om vi skulle bli lynchade. Några fick springa sig fria fram till och in i bussen för att få en fristad. Många gjorde affärer. Till och med under bussens gång gjordes affärer genom fönstren där pengar och varor bytte ägare.

Kl 17.00 åker vi till Tanger dit vi anländer kl 18.00 till ett Hotell. Efter det att vi fått våra rum och duschat av oss skulle vi träffas kl 19.30 i matsalen för att inta en marockansk festmåltid. Vi hann dessutom med ytterligare en shoppingronda fram till 21.45, då vi skulle ut och göra en syndnatt i Tanger. Fullt med tiggare hade samlats utanför hotellet.

Så bar det då iväg till nattklubben där vi såg sensuella magdansöser som viftade på sina stjärtar. Schowen var bra, men det var svårt att hålla ögonen öppna, kanske berodde det på att vi var trötta eller var det för att flickorna inte behagade oss. De var ju lite rulliga förstås, lite runda om midjan således. Det vi reagerade mot eller tyckte var fantastiskt var en man som kom in på scenen, runt midjan hade han sin son c:a 8-9 år gammal hängande fast med huvudet

utåt. Han höll sig fast själv. Han gjorde ett fantastiskt akrobat-program med sin son med tanke på åldern. Men var detta bra för sonen i den åldern.

Kl 00.30 gick vi så till hotellet. Det var fortfarande fullt med försäljare utanför hotellet som ville pruta med oss. En regel när det gällde att pruta fick vi lära oss. Den lydde så här: Man fick ett pris på en vara. Delade detta på hälften. Av denna hälft bjöd man en tredjedel. Det var varans verkliga pris som man kunde få den för.

Onsdag 11/9. Dag 2 i Marocko.

Vi åkte iväg kl 09.00 efter att ha ätit frukost och duschat. Vi gjorde en rundtur med bussen och såg bl.a. Kung Hassans sommarresidens, vidare de otroliga stränderna som omger Tanger. Stannade till vid Cap Spartel för att titta på utsikten, lite disigt där Atlanten möter Medelhavet. Vi hann knappt stanna förrän vi var omringade igen av alla dessa försäljare. Man började faktiskt bli trött på dessa nu.

Kl 11.00 så var det dags för The igen på The-salong med många sliskiga kakor. Därefter så var det shoppingronda igen. Vi började inne i en stor mattaffär. Som tidigare berättats så handlades det. Någon köpte en jacka för 12.000 pesetas. En annan fick köpa likadan jacka för 9.000 pesetas. Som sagt, det går att göra affärer om man är bra på att pruta.

Tillbaka igen till hotellet kom vi kl 13.00 för lunch. Efter lunchen fick vi en sista chans för shoppingronda fram till kl 14.50 då bussen skulle köra oss till hamnen för färd hem till Spanien. För att underlätta att komma ombord på båten och förbi tullen hade passen stämplats i förväg så att vi skulle slippa att stå i kö. Vad hände. Vi hamnade i kö i 45 minuter i en lång genomgång som en plastförsedd kupol. Solen stekte. Minst 40-50 grader varmt. Svetten bara rann. Skjortorna åkte av många och en del var tvungna att sätta sig ner på golvet för att inte svimma. Oj vilken pärs.

Båten skulle gå 15.30. Kl 17.30 kom vi så iväg. Så skönt att få lite frisk luft igen då vi kom ombord och också få köpa lite vatten att dricka. Väl ombord och båten lade ut så dröjde det inte länge förrän nästa pärs kom. Vi satt nere i salongen och det stod inte länge på förrän många började se konstiga ut i ansiktet. Det gick c:a 1 meter höga vågor. Men detta var inte så farligt, men tydligen så var det dyningar och båten liksom lyftes häftigt upp och ner. Rätt som det var så försvann den ene efter den andre ut på toaletterna. En del hann aldrig fram utan spydde rakt ut över väskor och bagage. Vilken syn. Det var spyor överallt. Man fick passa sig så man inte blev översköld. Otroligt. Några från Gillet mätte heller inte så bra även om vi klarade oss bäst. Mest illa mätte afrikanerna. Det påminde mig om när man läser boken om utvandrarerna. Barn, mammor och pappor låg ner. En del låg till och med i sina spyor. Usch!

Nåväl efter 2½ timme nådde vi spansk hamn och resenärerna började friskna till igen.

Som helhet blev denna exotiska utfärd en oförglömlig resa. Tusen och en natt blev nästan en verklighet.

Onsdag 11/9 av Ellinor och Åke Palm.

Denna morgon hade vi ställt väckarklockan på 06.00 för vi ville följa med på en utflykt som Lennart och Lilly hade planerat.

Vi åkte först till Estepona och tittade på när fiskebåtarna kom in med nattens fångst. I lasten hade de fiskar i alla storlekar som liknade vår strömming, bläckfiskar, musslor och så Boquerones. En speciell fisk (ser ut som en liten sardin) som bara finns runt

Malagatrakten. Efter någon timme hade vi fått nog av fiskdoften och styrde så vidare mot lyxbåthamnen Puerto Banus. När vi tittat på de vackra båtarna och druckit kaffe åkte vi vidare till Marbella. Där strosade vi omkring några timmar i gamla stan med apelsintorget, de smala gränderna och de många affärerna.

Vid tolv-tiden hade det blivit rätt så varmt och vi längtade efter ett bad så vi åkte hem. Efter lunchen gick vi ner till stranden där vi badade och solade resten av dagen.

Torsdag 12/9 av Janne Karlsson.

Marockoresan hade inte bara positiva sidor. Både Bertil, Berra, Inger och jag hade en släng av magsjuka. Det var ju lite otur, med tanke på de trevliga minnena.

Annars tillbringade dom flesta dagen med att sola och bada i den höga värmen. Det gick stora vågor till allas förtjusning. Många packade och städade inför morgondagens hemresa.

På kvällen kom så finalen på dom 2 trevliga veckorna här. Tyvärr kunde inte Inger medverka, på grund av sin magsjuka. Själv åt jag sparsamt av den goda sjötungan.

Det blev många tacktal, hyllningar, utdelning av gåvor samt sång och musik.

Det började med att Lasse överlämnade ett snyggt handarbete i form av träbestick till Lilly och Lennart. Ingrid överlämnade till Berra en present i form av klocka och en kanna med lång pip, som gick att dricka ur. Berra hade tidigare under året fyllt 50 år. Maria skulle dagen efter fylla 14 år och blev hyllad. Detsamma gällde en granne till Lennart och Lilly. Hon hette Marita Forsell och fyllde 40 år.

Elsie och Berra hade gjort en bra text om oss alla till melodin Viva Espana.

Mats hade med hjälp av Ingalill gjort en egen melodi som de spelade med hjälp av Magnus. Den handlade om Gibraltar. Det var en fin melodi som Mats gjort, och uppskattades stort.

Alla sjöng tack för maten, den var verkligen god.

Kvällen avslutades med blandad dans till musik av vår fina orkester. Tilläggas kan att denna trevliga afton tillbringades på Diegos bar nära stranden.

Många kom nog sent i säng, en del ville packa för hemresan, andra ville utnyttja sista kvällen att vara tillsammans så mycket som möjligt och snacka av sig minnena.

Eftersom jag själv inte sade något vid bordet, det var ju så många och vackra tal om allt och alla, så jag vågade inte göra min stämma hörd, så vill jag här gärna säga. Trots den korta tid jag känt detta fina gäng har det känts som att leva ett helt liv i paradiset. Jag har ju blivit behandlad som en av dem, fått dansa alla danser i uppvisningarna, någon annan har avstått om det behövs.

Någon annan får nu skriva om hemresan, jag tänker njuta av den, och suga på den här goda karamellen ett bra tag. Tack för mig och på återseende.

Fredag 13/9 av Karin och Arne Mattsson.

Ja nu var det så dags att åka hem till gamla Sverige.

Vi vaknade av att Åke sa till om frukost kl 8.00. Sedan vi packat

ner det sista så tog vi oss upp till bussen. Den avgick på utsatt tid 10.10.

En resa på 2 timmar och 20 minuter väntade oss. Vi hämtade upp ytterligare resenärer mellan Estepona och Marbella. I Torremolinos fick vi en rökpaus i väntan på fler resenärer. Guiden sa till att vi måste stanna intill bussen, men en del kunde inte låta bli att gå och handla. Så nära har Ingrid aldrig varit att bli kvarlämnad.

Så kom vi då till Malagas flygplats. Det gick bra att checka in, det tog inte lång stund. Medan vi väntade på avgång fick vi tid att dricka kaffe.

Planet avgick kl 14.20 och vi var på Arlanda kl 18.15. Där stod en buss och väntade på oss. Andra åkte tåg och en del bil.

Vi var hemma kl 20.30 där det var kallt och mörkt. Det var skillnad mot de sköna fjorton dagarna i Spanien.

Till Li och Le.

Melodi: Viva Espana.

Refräng:

Med Gillet vi drog ut på färd
till Stenbäcks i Spanien.
Ett ljuvligt par i denna värld
och solen vi fann igen.
Gibraltarklippans atmosfär
- det är Storbritannien.
Marockos skatter vi hembär
till Suecia så kär.

1.

Paret Lundquist som är jättebra på prosa
de hållit koll på att vi skött vårt skriveri.
Våran Arne fyllde år och fick mimosa
och hans Karin pyssla om hans snuveri.
Och Åke och hans Ellinor så fin
försenad bröllopsresa fick - med vin.

Refräng:

2.

Eskil Andersson är suverän att spela
och Mats Jacobson har lirat på gitarr.
Ingalill hon drog med stråken på sin fela
liksom Lennart som har både kraft och darr.
På klarinetten blåste Magnus ut.
Refrängen vår - den har vi nu på lut.

Refräng:

3.

Ingrid Avelin har skakat hand med bläckfisk
och uti "Närke" Gunnar pussar gett på hand.
Och Marias dragningskraft är rent elektrisk,
i flamencon Ann-Britt lockande oss band.
I oxdans Helge visat vad han kan
och behån åkte av för Marianne.

Refräng:

4.

Halva gruppen styrde kosan till Marocko
för att få en hum om Afrikas kultur.
Gatförsäljarna de mötte oss med pock o.
Elsies Berra han blev både arg och sur
liksom Hannes Bertil, när hon tänkte ta
en matta, som hon helst av allt vill ha.

Refräng:

5.

Återfärden den blev både het och jobbig
- Britt Inger tålde inte Medelhavets gång.
Men Lars-Erik i ny jacka blivit snobbig
och han klara resan, fastän den blev lång.
Som vanligt Lasse Kärrström plåtar tog,
hans Anna-Greta mot oss alla log.

Refräng:

6.

Sena vanor har hon skaffat sig - Christina.
Elsie Hedlund fixat klänning - härligt blå.
Janne Karlsson köpt presenter, som är fina
- utan Ulla funkar inga magar små.

Och allt det här - tack vare Li och Le.
En hyllningssång till dem vill vi nu ge:

Med Gillet vi drog ut på färd
till Stenbäcks i Spanien.
Ett ljuvligt par i denna värld
och solen vi fann igen.
Gibraltarklippans atmosfär
- det är Storbritannien.
Marockos skatter vi hembär
till Suecia så kär.

Text: Elsie Hedlund och Bertil (Berra) Ericson.